

Verhalen en sprookjes op de grens van leven en dood

Auteur: Bert Voorhoeve

Uitgeverij Christofoor | 358 pagina's | Maart 2009

Recensie:

Onvermoede bodems

Aan het voortdurend uitdijende assortiment zelfhulpboeken is er weer één toegevoegd. Uitgeverij Christofoor bracht *Verhalen en sprookjes op de grens van leven en dood* op de overvoerde markt. Het boek kan natuurlijk als sprookjesboek ter hand worden genomen, maar het verdient meer aanbeveling om lezing ervan meteen gepaard te laten gaan met een rouwverwerkingsmomentje. Samensteller Bert Voorhoeve vindt dat de diepste levenservaringen, gedachten en gevoelens vaak alleen door middel van een beeld, een symbool of een gebaar tot uitdrukking gebracht kunnen worden. Dat is voor hem een reden om ernstig zieken, stervenden en nabestaanden te bestoken met een pil van 358 pagina's. Alsof die niet iets anders aan hun hoofd hebben.

Het gebonden, aantrekkelijk vormgegeven, boek voorziet drie 'grenzen' van literaire stervensbegeleiding. 'Op weg naar de grens van leven en dood', 'Op de grens van leven en dood' en 'Over de grens van leven en dood' blijken gebieden te zijn waarin sprookjesprominenten als De Gebroeders Grimm en Hans Christian Andersen zich uitstekend thuisvoelden. Dat hoeft op zich geen verwondering te wekken, want de sprookjes hebben natuurlijk een diepere onderlaag dan menige kleuter bij eerste voorlezing vermoedt. Gebundeld in *Verhalen en sprookjes op de grens van leven en dood* krijgen ze zeker een lading die kinderen, maar ook volwassenen er in eerste instantie niet achter (wilden) zoeken.

De vraag is alleen waarom sommige sprookjes zo gesimplificeerd zijn weergegeven. Een stervensproces maakt echt niet per definitie kinds. Uit *De gelukkige prins* dat Oscar Wilde ooit schreef voor zijn kinderen, zijn juist die passages weggelaten die het verhaal de humor geven die het nu ontbeert. Natuurlijk past *De gelukkige prins* thematisch prima bij deze bloemlezing, maar als je dan toch bloemleest, neem dan de moeite om te zorgen voor een correcte vertaling. Dat is eerlijker naar de lezer toe en getuigt van respect voor de auteur.

De thematische bundeling is zowel de kracht als de zwakte van het boek. Elk sprookje hoort bij een 'grensgebied'. Daardoor krijgt zo'n verhaal automatisch een lading die je er niet onmiddellijk aan zou geven als je het in een 'gewoon' sprookjesboek tegenkwam.

Het zijn dan ook niet zozeer de verhalen die me tegenstaan als wel de pretenties waarmee het boek omkleed is. Bepaalde fases in een mensenleven gaan inderdaad samen met specifieke literatuur, maar opmerkelijk genoeg zijn dat vaak boeken die ogenschijnlijk niets met de desbetreffende levensfase van doen hebben. Dat iedereen de grens van leven en dood ooit moet overschrijden staat vast, maar dat kan ook met een mooie roman.

(Marijke Streefkerk)

ISBN 90 6238 637 7

